

at Strøm paa Nationalbankens Vegne sendes til Privatbanken. Privatbanken erfarer, at dette falske Regnskab foreligger, men gør sig ikke den Ulejlighed at undersøge, om der i dette Regnskab som Aktiver er opført Obligationer, der muligvis maatte være bortsolgte af Privatbanken. Ja, det er jo en Letsindighed over alle Grænser. Ærede Medlemmer behøve blot at slaa op paa det Regnskab, der ledsager dette Forhør, og De ville da finde, ligesom i alle tidligere, en Fortegnelse over Aktiverne, begyndende med indenlandske Obligationer — den første Part er 20,000 Kr. i 4 pCts Kreditforenings-Obligationer i den Vest- og Sønderjydske Kreditforenings fjerde Serie, osv. Blot ved at se efter i dette Regnskab, som altsaa Privatbanken paa dette Tidspunkt havde liggende foran sig, og som den i øvrigt var gjort opmærksom paa var falsk, se det efter og dernæst se efter paa Privatbankens Konto over bortsolgte Kreditforenings-Obligationer vilde Privatbanken straks være klar over, at disse Obligationer, der stod som Aktiver i Sparekassens Regnskab, vare bortsolgte af Privatbanken, altsaa klar over Bedrageriet. Det er aldeles utroligt, at det ikke blev gjort, og jeg synes, at den offentlige Mening har Ret til at sige, at den eller de Mænd, der have gjort sig skyldige i noget saadant, have enten været aldeles uskikkede til at lede store Pengeinstitutter, eller de have bevidst lukket Øjnene for det, Alberti har gjort sig skyldig i. Jeg synes ikke, der er noget andet Valg.

Naar derfor Justitsministeren har Ret i, at Lovens Arm bør være saa lang, at den kan ramme alle dem, som fortjene at rammes, bør være lige lang overfor høje og lave, synes jeg ogsaa, at det er uomgængelig nødvendigt, at der bliver foretaget en kriminel Undersøgelse her, der fører til fuld Opklaring.

Loven bør være lige for alle. Jeg kommer da til at tænke paa et andet Aktieselskab, en anden økonomisk Institution, som tidligere har været Genstand for Kritik, bl. a. for en ret skarp Kritik eller skarp Forespørgsel fra det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen). Det er Svendborg Margarinefabrik. Det er et Aars Tid siden, denne Sag blev forhandlet her paa Foranledning af det ærede Med-

lem fra Ribe. Der er indledet kriminel Undersøgelse mod Svendborg Margarinefabrik af den foregaaende Justitsminister. Naar jeg nu skal omtale Forholdene paa denne Fabrik, maa jeg først minde om, hvad jeg sagde den Gang til det ærede Medlem, at Arbejdsmændenes Forbund havde nedsat et Udvalg, der i en offentlig Erklæring udbad sig Oplysninger og Klager og Kritik alle Vegne fra, for at man kunde faa Sagen undersøgt. Man forlangte altsaa fra selve Institutionens Side den største Klarhed over Sagen. Jeg sluttede mig til dette Forlangende om Klarhed, og jeg beklager ikke i nogen Maade, at der for dette Selskab blev Lejlighed til gennem en kriminel Undersøgelse at vise, hvorledes Sagen stod, tværtimod, jeg er tilfreds dermed. Men jeg vil sige, at det juridiske Grundlag for denne kriminelle Undersøgelse af Svendborg Margarinefabrik er ganske vist meget svagt. Det var en enkelt Mand, støttet og vistnok ledet af en bekendt politisk Sagfører, som havde med Lyngsies Modstandere at gøre, der rejste en Klage her. Denne Klage er, mig bekendt, overordentlig uklart og forvirret affattet, og der er i Virkeligheden ikke peget paa noget kriminelt eller blot noget utilbørligt. Alligevel tog Politiet sig af Sagen, men Politidirektøren endte med efter en længere Undersøgelse at afgøre, at der efter Politiets Mening ingen Grund var til at kræve kriminel Undersøgelse. Det var en Sag af de saakaldte Vrvlesager, som saa mange kende, hvor Folk komme og klage i forvirrede Ord over et eller andet. Kværlanter har man jo i Massevis, det kende ikke mindst Jurister og Rigsdagsmænd, og særlig Ministeren har ogsaa gjort Bekendtskab dermed. Andet var det i Virkeligheden ikke, og Politidirektøren mente, som sagt, ikke, at der var Anledning til at foretage noget i Sagen. Den foregaaende Justitsminister tog imidlertid Sagen op til Undersøgelse og var meget længe om denne Undersøgelse, utilbørlig længe. Man har ikke Lov til at lade Maaned efter Maaned gaa hen; det maatte jo dog interessere Svendborg Margarinefabriks Tillidsmænd, at Sagen i en noget nær Fremtid kunde finde sin Afgørelse. Jeg forstaar saa godt, at ærede